

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudkyň JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobce: **nezl. P. H.**,
bytem X,
proti

žalovanému: **Magistrát hl. m. Prahy, odbor správních činností ve školství**,
se sídlem Praha 1, Mariánské nám. 2,
zast. prof. JUDr. Janem Křížem, advokátem, se sídlem Praha 1, Dlouhá 13,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 8. 2013, č. j. S-MHMP 561133/2013,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí ředitelky příspěvkové organizace Mateřská škola, Praha 4, Na příčné mezi 186, ze dne 28. 5. 2013 (dále též „ředitelka MŠ“) o nepřijetí nezletilého žalobce k předškolnímu vzdělávání, a prvoinstanční správní rozhodnutí potvrzeno.
2. V odůvodnění rozhodnutí žalovaný poukázal na ustanovení § 165 odst. 2 písm. b) a § 34 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (dále jen „školský zákon“) a přisvědčil právnímu posouzení ředitelky MŠ s tím, že nezbytným předpokladem pro přijetí dítěte k předškolnímu vzdělávání je dodržení podmínek stanovených zvláštním předpisem. Tím je zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně

některých souvisejících zákonů ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o veřejném zdraví“), zejména pak jeho ustanovení § 50, podle něhož předškolní zařízení mohou přijmout pouze dítě, které se podrobilo stanoveným, pravidelným očkováním, má doklad, že je proti nákaze imunní nebo se nemůže očkování podrobit pro trvalou kontraindikaci. Je proto povinností zákonného zástupce při podání žádosti o přijetí dítěte k předškolnímu vzdělávání (dále též „žádost“) předložit doklad o povinném očkování dítěte nebo doklad, že je proti nákaze imunní nebo se nemůže očkování podrobit pro trvalou kontraindikaci. Tímto dokladem není čestné prohlášení, neboť pokud by tomu tak mohlo být, bylo by to v zákoně výslovně uvedeno, jako je tomu v jiných případech. Proto ředitelka MŠ čestné prohlášení ze dne 20. 3. 2013 přijala jako doklad irelevantní a dne 25. 3. 2013 vyzvala matku žalobce, aby platný doklad o očkování, imunitě proti nákaze nebo trvalé kontraindikaci na očkování (dále též „doklad“) doložila. Vzhledem k tomu, že doklad ve spisu není přiložen, zákonný zástupce jej zřejmě nepředložil. Ostatní připomínky matky nezletilého žalobce považoval žalovaný za právně nerozhodné, neboť není splněna základní podmínka pro přijetí k předškolnímu vzdělávání z důvodů předně uvedených. Namítá-li matka nezletilého žalobce, že dítě mělo k očkování kontraindikace, měla jako zákonný zástupce doložit lékařské potvrzení o trvalé kontraindikaci, chce-li, aby její dítě bylo k předškolnímu vzdělávání přijato.

II. Žaloba

3. Žalobce v podané žalobě ze dne 7. 11. 2013, ve znění jejího doplnění (podání ze dne 21. 7. 2014, 1. 10. 2014, 16. 6. 2015, 22. 6. 2015, 23. 6. 2015 a podání ze dne 29. 9. 2015, připojeném ke spisu po vyhlášení rozsudku) opakovaně namítal nezákonnost žalovaného rozhodnutí a zkrácení na svých právech s tím, že rodič, kterému lékařka ani přes opakované výzvy a dotazy žádné očkování pro dítě nedoporučí, logicky nemůže ani žádné očkování odmítnout. Správní orgán v rozporu s tvrzením lékařky tvrdí, že dítěti nějaké očkování chybí, odmítl však přes množství dotazů říci jaké konkrétní a odmítl vést i řízení o předběžné otázce v této věci.
4. Podle žalobce je rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelné, neboť se opakovaně nevypořádal s námitkou, v níž žalobce namítal, že nemůže být v zájmu ochrany zdraví druhých nařízeno očkování dětí, když to není jako nezbytné nařízeno dospělým. Ani při přijímání dětí do státních mateřských škol v ČR nesmí docházet k diskriminaci žadatelů z důvodu názoru či víry rodičů. Byla to právě matka dítěte, která po lékařce opakovaně chtěla k očkování informace a žádala, aby si lékařka doplnila vzdělání a nějaké očkování dítěti navrhla. Matka může doložit i některé odborné publikace, které lékařce doporučila ke studiu. Bohužel zjistila, že si lékařka v případě očkování nedoplňuje vzdělání.
5. Dále žalobce popsal svůj zdravotní stav od narození a poukazoval na jednání mezi jeho matkou a jeho ošetřujícími lékaři, státními orgány, jakož i lékařskou komorou. V této souvislosti žalobce uvedl, že namítal podjatost „daných“ úřednic, s touto námitkou se však žalovaný nevypořádal a spis jim byl opět předán k vyřízení. Žalobce nebyl informován o příslušné úřední osobě, která má spis a kdy do něj může nahlédnout. Důkazy o jednání lékařky (starší paní v důchodovém věku, která problematice očkování nerozumí) jsou předmětem jiného spisu (žaloby na lékařku), která je nyní u daného soudu.
6. Žalobce namítal, že až do vydání pravomocného rozhodnutí neměl možnost seznámit se se spisovým materiálem, uplatňovat námitky v řízení a vyjádřit se k jeho podkladům před vydáním rozhodnutí. Rozhodnutí žalovaného působí tak, jako by se týkalo zcela jiného spisu.
7. Podle žalobce žalovaný chybně uvedl, že čestné prohlášení není doklad. V zákoně není uvedeno, kdo má doklad vystavit. Žalovaný nepravdivě uvedl, že nebyl doložen doklad o pravidelném očkování, neboť byly doloženy tři doklady. K tomu žalobce poukázal na článek 4 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) s tím, že povinnosti mohou být ukládány toliko na základě zákona a v jeho mezích a jen při zachování základních práv a svobod. Z toho dovodil, že meze očkování nemůže stanovit vyhláška, ale pouze zákon. Konstatoval, že proočkovanost

zaměstnanců mateřské školy také nikdo neprověřuje. Žalobce byl přitom již v osmi týdnech věku hospitalizován v nemocnici s podezřením na pertusi. V případě skutečně povinného očkování uvedeného v zákoně by byly nutné současně i další legislativní úpravy. Rodiče rozhodují, zda dítě bude naočkováno, rodiče dávají informovaný souhlas na základě poskytnutých informací a nesmí být při rozhodnutí pod tlakem. K tomu poukázal na článek 5, článek 6 odst. 4 a článek 26 Úmluvy o lidských právech a biomedicině (dále též „Úmluva“) s tím, že jakákoli výjimka musí být konkrétně odůvodněna, musí být u každého konkrétního očkování zdůvodněno, proč nelze ustanovení článku 5 Úmluvy dodržet. Nezbytnost v případě očkování dětí zdůvodněna není.

8. V této souvislosti žalobce žádal od žalovaného sdělit, jaké očkování žalobci chybí a kdy konkrétně se mu měl podrobit. Tvrdil, že se nemohl u lékařky podrobit žádným očkováním. Od roku 2011 lékařka odmítá vystavit žalobci nové potvrzení. Uvedl, že pokud Česká republika vyžaduje pravidelné očkování, musí k tomu umět zajistit i lékaře. Zákonní zástupci žalobce trvali a trvají na pravidelném očkování, pokud neměl kontraindikace či ho lékař z jiného důvodu nechtěl očkovat. Žalobce se žádnému očkování nemohl podrobit, neboť mu jej žádný lékař nenavrhoval. Žalobce nemohl být kvůli nemocnosti či kontraindikacím očkován. Závažné okolnosti, které rodiče žalobce k jeho neočkování vedly, považoval za nadbytečné uvádět. Pro úplnost konstatoval, že rodiče nedostali informace k očkování, nebylo jim vůbec řádně nabídnuto, z důvodu víry a svědomí matka žalobce odmítla podvody a krytí nezákonných postupů v České republice, lékařka urážela matku žalobce a hygienická stanice si stěžovala, že spolupráce s matkou není možná. Soudy v České republice tak nemají ani možnost posuzovat, zda informace k očkování byly dostatečné, když žádné informace lékařka placená státem neposkytla. V řízení nebyl prokázán žádný důvod, proč žalobce nelze do mateřské školy přijmout a jak by bez ohledu na kontraindikace k očkování ohrožoval druhé. Žalobce doložil hned dvě potvrzení dvou různých lékařů, že může být do mateřské školy přijat a účastnit se akcí školy. Závěr žalovaného o tom, že žalobce nemůže být přijat, protože nemá potvrzení lékaře, je proto nelogický, hloupý a v rozporu s důkazy. Dále žalobce předložil, jako doklad k očkování čestné prohlášení. Žalovaný neprokázal, že je tento důkaz nepravdivý.
9. Podle obsahu žaloby žalobce žádal, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

10. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uváděl obdobně jako v odůvodnění svého rozhodnutí. Poukázal na ustanovení § 50 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví (dále jen „zákon o ochraně veřejného zdraví“ či „ZVZ“) s tím, že podmínka pro očkování dětí, které mají být přijaty k předškolnímu vzdělávání, je stanovena přímo zákonem. Ředitelka MŠ nad rámec svých povinností tuto podmínku výslovně uvedla v dokumentu Kritéria pro přijímání dětí k předškolnímu vzdělávání v mateřské škole. Ve správním spisu je obsažena pouze kopie vyjádření dětského lékaře ze dne 11. 3. 2011, které však žalobce již jednou předložil při přijímání k předškolnímu vzdělávání pro rok 2012 a které obsahuje vzájemně rozporné údaje, kdy na jedné straně se zde uvádí, že dítě nemá v dokumentaci žádné očkování a na druhé straně, že mu žádné očkování stanovené zákonem nechybí (tato věta je však evidentně psána jiným rukopisem a zástupce žalobce již dříve v žádosti o přijetí žalobce k předškolnímu vzdělávání pro rok 2012, tj. k žádosti z roku 2011 namítal jeho zfalšování. Žalovaný dne 1. 9. 2011 u lékařky ověřil, že se žalobce k tomuto dni stanoveným očkováním nepodrobil. Kromě tohoto rozporného a neaktuálního vyjádření lékaře (z března roku 2011) předložil žalobce k prokázání splnění předpokladů pro přijetí žalobce k předškolnímu vzdělávání dle § 50 ZVZ dále doklad – čestné prohlášení Ing. J. H., zákonného zástupce žalobce o tom, že „je dítě zdravé a že nemá žádné poznatky o tom, že by P. H. nemohl být zařazen do kolektivu MŠ. Dále, že jí nikdy žádný lékař, obeznámený s dokumentací syna, nesdělil, že by její syn nemohl být zařazen do kolektivu dětí, že by mohl znamenat zvýšené infekční riziko...“. Dále se zde mj. uvádí, že matka žalobce považuje potvrzení lékařky, že pravidelné očkování stanovené zákonem dítěti nechybí, za nezpochybnitelný

doklad o tom, že se dítě podrobilo pravidelným očkováním stanoveným zákonem, je proti nákaze imunní nebo se očkování nemůže podrobit pro trvalou kontraindikaci.

11. K tomu žalovaný poukázal na odůvodnění svého rozhodnutí, podle kterého čestné prohlášení zákonného zástupce žalobce nemůže být relevantním dokladem ve smyslu § 50 ZVZ. Ani po písemném vyzvání zákonného zástupce žalovaným ze dne 25. 3. 2013 k předložení relevantního dokladu o očkování žalobce, jeho imunitě proti nákaze nebo trvalé kontraindikaci nebylo proočkování žalobce řádným způsobem doloženo. Očkovací povinnost dětí, ucházejících se o předškolní vzdělávání, je v § 50 ZVZ stanovena jako podmínka objektivní a pro rozhodnutí o přijetí dítěte je tak významné pouze to, zda byla podmínka povinného očkování splněna či nikoli. Naopak nehraje žádnou roli, v důsledku čeho tato podmínka splněna nebyla. V tomto směru považoval žalovaný poznámky žalobce k neodbornému a nesprávnému postupu lékařky za liché. Nadto uvedl, že ani žalobce sám netvrdil, že se pravidelným očkováním stanoveným zákonem podrobil. Ředitelka MŠ je jako správní orgán povinna dodržovat veškeré právní předpisy a nemohla žalobce k předškolnímu vzdělávání přijmout na základě jí zákonem uložené povinnosti. Jakékoli zohledňování subjektivních zájmů žalobce či jeho zákonných zástupců je na straně správního orgánu vyloučeno.
12. K námitce neústavnosti stanovení povinnosti podrobit se očkování vyhláškou (vyhláška č. 537/2006 Sb., o očkování proti infekčním nemocem) žalovaný uvedl, že se touto problematikou již zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) v usnesení ze dne 3. 4. 2012, č. j. 8As 6/2011-120, kde uzavřel, že rámcová úprava povinnosti fyzických osob podrobit se očkování stanovená v § 46 ZVZ a její upřesnění ve vyhlášce č. 537/2006 Sb. (dále jen „vyhláška“) odpovídají ústavně-právním požadavkům, dle nichž povinnosti mohou být ukládány toliko na základě zákona a v jeho mezích (článek 4 odst. 1 Listiny základních práv a svobod) a meze základních práv a svobod mohou být upraveny pouze zákonem (článek 4 odst. 2 Listiny). Povinné pravidelné očkování je stanoveno v zájmu ochrany veřejného zdraví. Žalobce pomíjí fakt, že v kolektivu MŠ se mohou vyskytovat i děti, které nemohly být očkovány pro trvalou kontraindikaci na očkování a pokud není žalobce očkován, je pro tyto děti značně rizikový. Právě děti trpící trvalou kontraindikací na očkování je třeba chránit tím, že všechny ostatní děti, které nejsou proti dané nákaze přirozeně imunní, musí být povinně proočkovány. Riziko vážných následků onemocnění, proti nimž směřuje povinné očkování, je nejzávažnější právě pro děti nejmladšího věku. Z tohoto důvodu je zákonem stanovena povinnost přijímat do jeslí či mateřských škol pouze děti, které byly povinně očkovány, resp. děti, které trpí trvalou kontraindikací nebo jsou proti nákaze imunní. Předškolní vzdělávání je dobrovolné. Pokud se rodiče žalobce rozhodli nerespektovat povinnost podrobit jej pravidelným povinným očkováním, musí zároveň respektovat skutečnost, že žalobce nemůže být k předškolnímu vzdělávání přijat. Zájem společnosti na ochraně veřejného zdraví je v případě individuálních zájmů žalobce či přesvědčení jeho rodičů nepoměrně vyšší.
13. Žalovaný žádal, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
14. V doplnění vyjádření k žalobě (podání ze dne 17. 8. 2015) žalovaný k námitce podjatosti uvedl, že dne 2. 4. 2013 podala zákonná zástupkyně žalobce elektronicky písemnost s názvem „Žádost o přijetí do mateřské školy k předškolnímu vzdělávání, žádost o poskytnutí informace“ (dále jen „Žádost“), kde žádá jednak o poskytnutí informací o přeočkování ředitelky MŠ a dále namítá podjatost „všech nepreočkových ředitelky MŠ“ a podjatost ředitelky MŠ samotné. Žádost byla ředitelkou MŠ postoupena k rozhodnutí žalovanému, jakožto nadřízenému správnímu orgánu, o čemž byla zástupkyně žalobce dopisem ředitelky MŠ ze dne 4. 4. 2013 informována. O návrhu podjatosti bylo rozhodnuto usnesením MHMP, odboru školství, mládeže a sportu ze dne 7. 5. 2013, č. j. MHMP 316194/2013 tak, že ředitelka MŠ není vyloučena z projednávání a rozhodování ve věci přijetí žalobce k předškolnímu vzdělávání podle § 165 odst. 2 školského zákona, neboť nebyla zjištěna podjatost nebo pochybnost o nepodjatosti úřední osoby ve smyslu § 14 odst. 1 správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb., správní řád). Z odůvodnění usnesení plyne,

že po prozkoumání a posouzení námitky podjatosti ředitelky MŠ nebyly zjištěny skutečnosti, na jejichž základě lze pochybovat o její nepodjatosti. Z toho lze podle žalovaného dovodit, že žalobce obecně namítal podjatost ředitelky MŠ, aniž by určitým a srozumitelným způsobem uvedl, v čem má podjatost ředitelky MŠ konkrétně spočívat. O této obecné námitce bylo rozhodnuto zmíněným usnesením, takže podjatost ředitelky MŠ nebyla zjištěna.

15. Dále žalovaný poukázal na § 34 odst. 2 školského zákona, z něhož vyplývá, že v daném školním roce lze rozhodovat o přijetí dětí k předškolnímu vzdělávání pouze na bezprostředně následující školní rok, nikoli např. o školních rocích dalších. Přijímací řízení se tedy koná pouze vždy pro bezprostředně následující školní rok. Jiný postup není z právního hlediska možný. V opačném případě by docházelo k nerovnému postavení žadatelů o přijetí k předškolnímu vzdělávání, neboť by jejich žádosti nebyly posuzovány najednou na základě shodných kritérií. Z uvedeného plyne, že na základě dříve podané žádosti žalobce o přijetí do mateřské školy z roku 2012 by žalobce nemohl být přijat do mateřské školy pro rok 2013/2014, neboť se nejedná o školní rok bezprostředně následující. Pro každý školní rok se tak musí podávat samostatná žádost o přijetí a proto nemůže být žádost žalobce o přijetí do mateřské školy z března 2013 pokračováním původní žádosti žalobce o přijetí z roku 2012. K tomu žalovaný připojil žádost žalobce o přijetí do mateřské školy k předškolnímu vzdělávání na rok 2012/2013, žádost o poskytnutí informace ze dne 2. 4. 2013, ve které je uplatněna námitka podjatosti všech nepřeočkovaných ředitelk MŠ a ředitelky MŠ, vyjádření ředitelky MŠ k žádosti a námitce podjatosti ze dne 4. 4. 2013, č. j. 51/13, předložení věci ředitelkou MŠ nadřízenému správnímu orgánu ze dne 5. 4. 2013, č. j. 52/13 a shora zmíněné usnesení Magistrátu hl. m. Prahy, odbor školství, mládeže a sportu ze dne 7. 5. 2013, č. j. MHMP 316194/2013.
16. V podání ze dne 14. 9. 2015 žalovaný soudu sdělil, že usnesení MHMP ze dne 7. 5. 2013, č. j. MHMP 316194/2013 (rozhodnutí o námitce podjatosti ředitelky MŠ) bylo žalobci doručeno dne 23. 5. 2013, což zákonná zástupkyně žalobce potvrdila svým podpisem na doručence. Žalovaný současně soudu sdělil, že žalobce proti citovanému usnesení nepodal odvolání.

IV. Jednání

17. Při ústních jednáních ve dnech 24. 6. 2015 a 30. 9. 2015 účastníci setrvali na svých stanoviscích. Zástupkyně žalobce rozšířila žalobu v tom smyslu, že žádá, aby jí žalovaný zajistil doklad, který bude splňovat jeho představy o dokladu, na základě kterého by žalobce mohl navštěvovat mateřskou školu a účastnit se všech školních i mimoškolních akcí. Zopakovala, že lékařka nechtěla žádný doklad poskytnout, z toho důvodu má žalobce takové množství podání. Námitka podjatosti na ředitelku MŠ byla řešena a ve věci bylo rozhodnuto. Sama zástupkyně žalobce to již dále řešit nechtěla, odvolání nepodávala. Přivítala by, kdyby byla vyřešena námitka podjatosti úřednic MHMP, o té jednáno nebylo.
18. Soud na návrh zástupkyně žalobce provedl důkazy listinou, a sice potvrzením žalovaného o tom, že žalobce uplatnil námitku podjatosti ředitelky MŠ (č. l. 112 p.v. a č. l. 113 soudního spisu), sdělením zástupkyně žalobce, že Soud pro lidská práva vyzval Vládu ČR, aby se v případě nepřijetí žalobce do mateřské školy vyjádřila k jeho stížnosti ze dne 16. 11. 2014, dále že ode dne 20. 6. 2012 namítala podjatost ředitelky MŠ a potvrzením žalovaného o tom, že byla zaevidována její žádost o opatření proti nečinnosti ze dne 9. 8. 2012 a 17. 10. 2012 (č. l. 115 soudního spisu), sdělením zástupce žalobce MHMP, odboru školství ze dne 9. 8. 2012, kde je poukazováno na to, že od 20. 6. je vedeno řízení o přijetí žalobce do MŠ, řízení o předběžné otázce (č. l. 115 PV soudního spisu) a žádostí o přijetí k předškolnímu vzdělávání, žádostí o vedení řízení o předběžné otázce, případném vlivu nezákonného jednání lékařky MUDr. V. Ř. na výsledek řízení, námitkou podjatosti ředitelky MŠ M. H. ze dne 20. 6. 2012 (č. l. 116 soudního spisu).
19. Přílohy k podání žalovaného ze dne 17. 8. 2015 (doplnění vyjádření k žalobě), tedy žádost o přijetí do mateřské školy k předškolnímu vzdělávání, žádost o poskytnutí informace s námitkou o podjatosti žalobce vůči všem nepřeočkovaným ředitelkám MŠ a ředitelce MŠ H., vyjádření

ředitelky MŠ k námitce podjatosti a předložení námítky podjatosti ředitelkou MŠ žalovanému (č. l. 102 – 104 soudního spisu) soud jako důkaz neprovedl, neboť jsou tyto doklady součástí správního spisu.

20. Další přílohy k doplnění vyjádření žalovaného ze dne 17. 8. 2015, a sice usnesení MHMP, odboru školství, mládeže a sportu ve věci námítky podjatosti ze dne 7. 5. 2013 a doklad o doručení tohoto usnesení zástupkyni žalobce (č. l. 104 – 105 PV, č. l. 110 soudního spisu) soud jako důkaz neprovedl, neboť zástupkyní žalobce bylo při ústním jednání dne 30. 9. 2015 potvrzeno, že bylo o námitce podjatosti ředitelky MŠ uplatněné dne 2. 4. 2013 rozhodnuto a že žalobce proti němu neuplatnil opravný prostředek.
21. Z provedených důkazů soud zjistil, že o námitce žalobce vůči ředitelce mateřské školy, která byla uplatněna v průběhu řízení o jeho přijetí do mateřské školy na školní rok 2013/2014 bylo rozhodnuto a žalobce nepodal proti tomuto rozhodnutí odvolání. Mezi účastníky tedy není sporu o tom, že námitka podjatosti ředitelky MŠ, vznesená v průběhu správního řízení zakončeného žalobou napadeným rozhodnutím, byla pravomocně rozhodnuta příslušným správním orgánem, přičemž žalobce opravný prostředek neuplatnil. Z ostatních provedených důkazů pak vyplynulo, že se zástupkyně žalobce domáhala přijetí žalobce do MŠ i na předchozí školní rok 2012/2013 a v průběhu toho řízení uplatnila námitku podjatosti vůči úřednicím MHMP Ing. S. a Ing. PhDr. K., podjatosti ředitelky MŠ a domáhala se opatření proti nečinnosti.

V. První posouzení věci Městským soudem v Praze

22. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu žalobou uplatněných bodů, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
23. Při posouzení soud vyšel z následující právní úpravy:
24. Podle ustanovení § 14 odst. 2 správního řádu v rozhodném znění účastník řízení může namítat podjatost úřední osoby, jakmile se o ní dozví. K námitce se nepřihlédne, pokud účastník řízení o důvodu vyloučení prokazatelně věděl, ale bez zbytečného odkladu námitku neuplatnil. O námitce rozhodne bezodkladně usnesením služebně nadřízený úřední osoby nebo ten, kdo má obdobné postavení (dále jen "představený").
25. Podle ust. § 34 odst. 2, 5 školského zákona v rozhodném znění ředitel mateřské školy stanoví v dohodě se zřizovatelem místo, termín a dobu pro podání žádostí o přijetí dětí k předškolnímu vzdělávání od následujícího školního roku a zveřejní je způsobem v místě obvyklým. (5) Při přijímání dětí k předškolnímu vzdělávání je třeba dodržet podmínky stanovené zvláštním právním předpisem.
26. Podle ustanovení § 165 odst. 2 písm. b) téhož zákona ředitel školy a školského zařízení, které zřizuje stát, kraj, obec nebo svazek obcí, rozhoduje o právech a povinnostech v oblasti státní správy v těchto případech:
b) přijetí dítěte k předškolnímu vzdělávání podle § 34 a ukončení předškolního vzdělávání podle § 35, zařazení dítěte do přípravného stupně základní školy speciální podle § 48a, zařazení dítěte do přípravné třídy základní školy podle § 47.
27. Podle ustanovení § 2 odst. 1 zákona o veřejném zdraví v rozhodném znění veřejným zdravím je zdravotní stav obyvatelstva a jeho skupin. Tento zdravotní stav je určován souhrnem přírodních, životních a pracovních podmínek a způsobem života.
28. Podle ustanovení § 46 odst. 1, 2, 4 téhož zákona fyzická osoba, která má na území České republiky trvalý pobyt, cizinec, jemuž byl povolen trvalý pobyt, cizinec, který je oprávněn k trvalému pobytu na území České republiky, a dále cizinec, jemuž byl povolen přechodný pobyt na území České republiky na dobu delší než 90 dnů nebo je oprávněn na území České republiky

pobývat po dobu delší než 90 dnů, jsou povinni podrobit se, v prováděcím právním předpisu upravených případech a termínech, stanovenému druhu pravidelného očkování. Prováděcím právním předpisem stanovené fyzické osoby a fyzické osoby, které mají být zařazeny na pracoviště s vyšším rizikem vzniku infekčních onemocnění, jsou povinny podrobit se ve stanoveném rozsahu stanovenému druhu zvláštního očkování. (2) Před provedením pravidelného a zvláštního očkování je fyzická osoba povinna podrobit se v případech upravených prováděcím právním předpisem vyšetření stavu imunity (odolnosti). Pravidelné a zvláštní očkování se neprovede při zjištění imunity vůči infekci nebo zjištění zdravotního stavu, který brání podání očkovací látky (trvalá kontraindikace). O těchto skutečnostech poskytovatel zdravotních služeb vystaví fyzické osobě potvrzení a důvod upuštění od očkování zapíše do zdravotnické dokumentace. (4) Jde-li o osobu, která nedovršila patnáctý rok svého věku, odpovídá za splnění povinností podle odstavců 1 až 3 její zákonný zástupce.

29. Podle ustanovení § 47 odst. 2 téhož zákona každé provedené očkování zapíše poskytovatel zdravotních služeb v rozsahu upraveném prováděcím právním předpisem do očkovacího průkazu nebo zdravotního a očkovacího průkazu dítěte a mladistvého, který vydá při prvním očkování, a do zdravotnické dokumentace očkovaného. Při každém dalším očkování je očkovaný povinen předložit očkovací průkaz nebo zdravotní a očkovací průkaz dítěte a mladistvého k provedení záznamu.
30. Podle ustanovení § 50 téhož zákona zařízení poskytující péči o dítě do 3 let věku v denním režimu nebo předškolní zařízení mohou přijmout pouze dítě, které se podrobilo stanoveným pravidelným očkováním, má doklad, že je proti nákaze imunní nebo se nemůže očkování podrobit pro trvalou kontraindikaci.
31. Soud žalobu projednal a rozhodl o ní přednostně postupem podle ust. § 56 odst. 1 s.ř.s. neboť shledal vážné důvody spočívající ve věku nezletilého žalobce, který je blízký věku dítěte povinného školní docházkou.
32. Soud se předně zabýval námitkou podjatosti ředitelky MŠ, uplatněnou zástupkyní žalobce v průběhu správního řízení o žádosti na školní rok 2013/2014 podáním ze dne 2. 4. 2013. V průběhu řízení před soudem se však stalo mezi účastníky nesporným, že o této námitce bylo rozhodnuto usnesením MHMP, odborem školství, mládeže a sportu dne 7. 5. 2013, č. j. MHMP 316194/2013 tak, že podjatost nebyla shledána. Proti usnesení se žalobce neodvolal, tím usnesení nabylo právní moci. Námitka podjatosti tak byla pravomocně vypořádána podle ust. § 14 odst. 2 správního řádu před rozhodnutím správního orgánu ve věci samé, a o žádosti žalobce rozhodoval správní orgán, jehož podjatost nebyla shledána. Žalobní námitka proto není důvodná.
33. Pokud zástupkyně žalobce poukazovala na jiné námitky podjatosti vznesené vůči úřednicím MHMP a ředitelce MŠ, soud z provedených důkazů a vyjádření zákonné zástupkyně žalobce zjistil, že se jednalo o námitky uplatněné v průběhu správních řízení o přijetí žalobce do MŠ na předcházející školní roky a nedopadají tak na řízení v nyní projednávané věci. Proto se jimi soud nezabýval.
34. Soud nemohl vejít ani na tvrzení žalobce, že neměl možnost uplatňovat námitky v řízení, seznámit se se spisovým materiálem a vyjádřit se k podkladům před vydáním rozhodnutí. Z obsahu spisového materiálu totiž vyplynulo, že řízení bylo zahájeno na žádost zákonného zástupce žalobce ze dne 19. 3. 2013. Následně byla matka žalobce vyzvána výzvou ředitelky MŠ ze dne 25. 3. 2013 k doplnění žádosti. Na to zákonná zástupkyně žalobce reagovala podáním ze dne 25. 3. 2013 (2x), shora zmíněnou námitkou podjatosti v podání ze dne 2. 4. 2013 a po vydání prvoinstančního rozhodnutí odvoláním, o kterém rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím. Ostatní listiny obsažené ve správním spisu jsou korespondencí úřadů se zákonnou zástupkyní žalobce či korespondencí ředitelky MŠ s žalovaným při předkládání spisu k posouzení námitky podjatosti a odvolání. Z uvedeného je patrné, že žalobci nikdo nebránil uplatnit námitky v průběhu řízení, zákonná zástupkyně v řízení aktivně vystupovala a činila podání, která byla

podkladem pro vydání rozhodnutí o věci samé. Ostatní podání ředitelky MŠ jsou reakcí na procesní aktivitu žalobce (předložení námítky podjatosti a odvolání žalovanému) a žalobce s nimi tedy nemusel seznamován, neboť tato podání sám činil. Pokud správní orgán v rozporu s ustanovením § 36 odst. 3 správního řádu nedal žalobci možnost před vydáním rozhodnutím vyjádřit se k jeho podkladům, je takový postup správního orgánu vadou, která však nemohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí o věci samé, neboť do spisového materiálu činila podání pouze zástupkyně žalobce, která byla s jejich obsahem seznámena.

35. Soud dále nepovažuje žalobou napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné. Je tomu tak proto, že obě rozhodnutí správních orgánů splňují náležitosti ustanovení § 68 správního řádu, neboť obsahují výrokovou část odůvodnění a poučení účastníků řízení, ve výrokové části je uvedeno řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, označení účastníků, v odůvodnění jsou uvedeny důvody výroku, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů a stanovisko správních orgánů k návrhům a námítkám účastníků. Vzhledem k tomu, že podle ustálené judikatury správních soudů se hledí na obě rozhodnutí správních orgánů, jako na jeden celek, lze k obsahu odůvodnění rozhodnutí ve věci žádosti žalobce o přijetí do mateřské školy na školní rok 2013/2014 dále uvést, že správní orgány obou stupňů zjistily skutkový stav tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti. Z žádosti žalobce o přijetí do MŠ ve znění jejího upřesnění po výzvě ředitelky MŠ a příloh této žádosti totiž vyplynulo, že zákonná zástupkyně žalobce jako jediný doklad ve smyslu § 50 zákona o veřejném zdraví předložila čestné prohlášení podané spolu s žádostí o přijetí žalobce do MŠ, kde prohlašuje, že je žalobce zdravý a matka nemá poznatky o tom, že by nemohl být zařazen do kolektivu MŠ. Jiný doklad o tom, že se žalobce podrobil stanoveným pravidelným očkováním či že je proti nákaze imunní nebo se nemůže očkování podrobit pro trvalou kontraindikaci, předložen přes výzvu ředitelky MŠ nebyl. Ani ostatní přílohy žádosti žalobce o přijetí do MŠ nejsou dokladem ve smyslu § 50 zákona o veřejném zdraví, neboť se jedná o podání datovaná 20. 3. 2011, tedy neaktuální k datu zahájení správního řízení o přijetí žalobce do mateřské školy na školní rok 2013/2014. K tomu soud poukazuje na ust. § 34 odst. 2 školského zákona, podle kterého může ředitel mateřské školy přijmout žádost o přijetí dítěte k předškolnímu vzdělávání od následujícího školního roku, tj. v projednávané věci k žádosti ze dne 19. 3. 2013 na školní rok 2013/2014. Znění tohoto zákonného ustanovení vyvrací tvrzení zástupkyně žalobce, že správní orgány rozhodovaly o doplnění žádosti ze dne 20. 6. 2012, tj. na předchozí školní rok. Pokud ředitelka MŠ posoudila obsah žádosti ze dne 19. 3. 2013 jako žádost na následující školní rok, učinila tak v souladu s ustanovením § 37 odst. 1 správního řádu, neboť jej posoudila podle skutečného obsahu bez ohledu na to, jak je označeno.
36. Ředitelka MŠ a žalovaný postupovali rovněž v souladu s § 34 odst. 5 školského zákona, který stanoví, že při přijímání dětí k předškolnímu vzdělávání je třeba dodržet podmínky stanovené zvláštním právním předpisem. Tím je v projednávané věci shora zmíněné ustanovení § 50 zákona o veřejném zdraví, které příslušné předškolní zařízení zavazuje povinností přijmout pouze dítě, jež se podrobilo stanoveným pravidelným očkováním, má doklad, že je proti nákaze imunní nebo se nemůže očkování podrobit pro trvalou kontraindikaci. Průkazem takového pravidelného očkování je ve smyslu § 47 odst. 2 téhož zákona očkovací průkaz dítěte a zdravotnická dokumentace očkovaného. Nelze přehlédnout ani ustanovení § 46 odst. 1, 2, 4 téhož zákona, z nichž vyplývá povinnost fyzické osoby podrobit se v prováděcím předpisu upravených případech a termínech stanovenému druhu pravidelného očkování, které se ovšem neprovede při zjištění imunity vůči infekci nebo zjištění zdravotního stavu, který brání podání očkovací látky (trvalá kontraindikace), o čemž ovšem poskytovatel zdravotních služeb vystaví fyzické osobě potvrzení a důvod upuštění od očkování zapíše do zdravotnické dokumentace. V případě žalobce, pokud by taková okolnost nastala, by o této skutečnosti byl informován jeho zákonný zástupce, neboť žalobce byl osobou, která nedovršila patnáctý rok svého věku a zákonný

zástupce je za splnění povinnosti podrobit se stanovenému druhu pravidelného očkování za žalobce odpovědný.

37. Lze tak uzavřít, že správní orgány obou stupňů rozhodovaly v souladu se zákonem, neboť zástupkyně nezletilého žalobce nepředložila k žádosti ve smyslu § 47 odst. 2 a § 50 zákona o veřejném zdraví očkovací průkaz či výpis ze zdravotní dokumentace žalobce, svědčící o stanoveném pravidelném očkování dítěte, ani doklad, že je žalobce proti nákaze imunní nebo se nemůže očkování podrobit pro trvalou kontraindikaci. Takovým dokladem přitom nemůže být její čestné prohlášení, neboť čestným prohlášením nemůže být nikdy proveden důkaz; skutečnost jím nemůže být prokázána, ale pouze osvědčena (rozhodnutí NSS ve věci sp. zn. 9 Afs 139/2013). Jak vyplynulo z předně uvedeného, žalobce by v řízení o jeho žádosti o přijetí do mateřské školy na rok 2013/2014 buď musel předložit očkovací průkaz dítěte či výpis ze zdravotnické dokumentace, ze kterého by bylo zřejmé, že se podrobil stanoveným pravidelným očkováním nebo by musel předložit doklad, že je proti nákaze imunní či se nemůže očkování podrobit pro trvalou kontraindikaci. Takové skutečnosti však nemůže prokázat matka nezletilého žadatele čestným prohlášením, neboť není poskytovatelem zdravotních služeb (§ 47 odst. 2 zákona o veřejném zdraví) a čestným prohlášením nelze provést důkaz. Rozhodování správních orgánů obou stupňů je i ve shodě s judikaturou správních soudů, podle které rámcová úprava povinnosti fyzických osob podrobit se očkování stanovená v § 46 zákona o veřejném zdraví a její upřesnění ve vyhlášce odpovídají ústavně právním požadavkům, podle nichž povinnosti mohou být ukládány toliko na základě zákona a v jeho mezích (čl. 4 odst. 1 Listiny základních práv a svobod) a meze základních práv a svobod mohou být upraveny pouze zákonem (čl. 4 odst. 2 Listiny základních práv a svobod), jak je vymezeno ve shora zmíněném usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 3. 4. 2012, č. j. 8As 6/2011-120 a dále např. v rozsudku NSS ve věci sp. zn. 3 As 68/2013 ve spojení s rozsudkem Městského soudu Praze ve věci sp. zn. 11 A 341/2011. Stanoviska správních soudů jsou též v souladu s rozhodovací činností Ústavního soudu České republiky, který ve svém nálezu ze dne 27. 1. 2015, sp. zn. Pl. ÚS 16/14, resp. Pl. ÚS 19/14, návrh na zrušení ustanovení § 46 zákona o veřejném zdraví zamítl a ve věci povinného očkování konstatoval, že představuje prostředek imunizace proti vybraným nákazám, společenský benefit, vyžadující sdílenou povinnost členů společnosti, čili určitý akt sociální solidarity od těch, kteří podstupují riziko v současném majoritně přijímaném vědeckém poznání však označovaném za minimální, aby ochránili zdraví celé společnosti. Očkování dostatečné většiny populace totiž zabraňuje šíření nákazy vybraných nemocí, čímž poskytuje ochranu nejen těm, kteří byli očkováni. Čím vyšší je pak podíl neočkovaného vůči očkovanému obyvatelstvo, tím vyšší je také riziko opětovného rozšíření nákazy a to nejen mezi těmi, kteří dobrovolně odmítli očkování, ale také mezi těmi, kteří nemohli být očkováni z vážných, zejména zdravotních důvodů. V neposlední řadě je rozšířením nákazy ohrožena i ta část osob, která sice očkována byla, avšak vakcinace v jejich případě nedosáhla požadovaného efektu. V posuzovaném případě, kdy je vakcinace podmínkou pro přijetí dítěte do mateřské školy, jsou těmito osobami vystavenými riziku nákazy zejména děti, které mohou, v případě nákazy čelit zvláště závažným důsledkům. Z těchto důvodů lze považovat podrobení se očkování dítěte před jeho přijetím do mateřské školy za akt sociální solidarity, který nabývá svého významu s rostoucím množstvím očkovaných dětí v kolektivech těchto předškolních zařízení. Naopak jako sociální nespravedlnost by bylo možné nahlížet na případy, pokud by určitá skupina dětí, přijatých do předškolního zařízení, odmítala bez závažných důvodů očkování a čerpala tak výhody vyplývající z úspěšnosti vakcinace, resp. z ochoty ostatních dětí, navštěvujících předškolní zařízení, vzít na sebe ono minimální riziko, které z očkování plyne. Na základě shora uvedených skutečností dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno po právu, proto rozsudkem ze dne 30. 9. 2015, č. j. 9 A 187/2013-133 nedůvodnou žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

VI. Kasační stížnost žalobce a její posouzení Nejvyšším správním soudem

38. Výše uvedený rozsudek Městského soudu v Praze byl zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 3. 2016 č. j. 9 As 279/2015-90 (dále též „zrušující rozsudek NSS“).
39. Ke kasačním námitkám matky žalobce Nejvyšší správní soud nejprve pojednal o právní úpravě, jejím výkladu a konstatoval, že podmínkou přijetí dítěte do mateřské školy je skutečnost, že se dítě podrobilo očkování proti nemocem zmíněným ve vyhlášce o očkování za podmínek stanovených v této vyhlášce a zákoně o ochraně veřejného zdraví, nebo má doklad, že je proti nákaze imunní nebo že se nemůže očkování podrobit pro trvalou kontraindikaci. K námitce matky žalobce, že očkování by mělo být stanoveno přímo v zákoně a zákon by měl obsahovat i seznam nemocí a očkovacích látek proti nim poukázal na nález Ústavního soudu sp. zn. Pl.ÚS 19/14 ve spojení s rozšířeným senátem NSS ze dne 3. 4. 2012 č. j. 8 As 6/2011-120, pro které s touto námitkou nemohl souhlasit (bod 22-32).
40. Správní orgány ve vztahu k očkování proti nemocem, které NSS popsal, měly v řízení o přijetí dítěte do mateřské školy zkoumat, zda žalobce doložil, že je proti nim očkovan či doložil, že je proti nákaze imunní nebo že se nemůže očkování podrobit pro trvalou kontraindikaci (bod 35).
41. Přisvědčil městskému soudu, že vyjádření MUDr. Ř. (dále též MUDr. Ř.“) ze dne 11. 3. 2011 takovým dokladem není s tím, že zmíněné vyjádření lékařky již jednou hodnotil. K tomu odkázal na rozsudek ze dne 10. 9. 2013 č. j. 3 As 68/2013-77 (bod 36-37).
42. Dále vešel na stanovisko městského soudu, že ani čestným prohlášením matky žalobce nebyly požadované skutečnosti doloženy, jde toliko o vyjádření subjektivního hodnocení matky žalobce ve vztahu k vyjádření lékařky, ale nemůže jít o doklad ve smyslu § 50 zákona o veřejném zdraví (bod 38 - 41).
43. Opomenutým důkazem shledal NSS vyjádření MUDr. V. (dále též MUDr. V.“) ze dne 29. 4. 2013, které městský soud jako důkaz neprovedl, aniž by v konečném rozhodnutí uvedl, proč tak neučinil. V novém řízení tak zavázal Městský soud v Praze, aby toto pochybení odstranil (bod 42-45).
44. K námitce nekompletnosti správního spisu NSS vytkl městskému soudu, že vyšel pouze z ustanovení § 34 odst. 2 školského zákona a nezabýval se odstavcem 7 téhož zákonného ustanovení, dle kterého lze žádost o přijetí dítěte k předškolnímu vzdělávání podat i v jiných termínech, než které byly stanoveny ředitelem mateřské školy dle § 34 odst. 2 školského zákona, a to v případě, že dítě má být přijato jindy než od následujícího školního roku. Je tak třeba prověřit tvrzení o podání žádosti ze dne 20. 6. 2012, jejím obsahu a návazně též, zda o ní bylo či nebylo rozhodnuto (bod 46-52).
45. Pokud by se ukázalo být pravdivé žalobcovo tvrzení v kasační stížnosti, že v roce 2012 byla zahájena dvě řízení o přijetí žalobce do mateřské školy, přičemž druhé bylo zahájeno dne 20. 6. 2012 po nepřijetí žalobce na základě první žádosti, nemůže úvaha městského soudu obstát. Žalobce dále v kasační stížnosti uvedl, že ve druhém řízení žádal o přijetí ihned po vyřešení jím vznesené předběžné otázky. V případě, že by skutečně bylo řízení zahájeno dne 20. 6. 2012, žádost by směřovala k přijetí dítěte v průběhu školního roku, jak to § 34 odst. 7 umožňuje, a o takové žádosti by nebylo ke dni 19. 3. 2013 rozhodnuto, mělo by značnou relevanci tvrzení stěžovatele, že jeho žádost ze dne 19. 3. 2013 je doplněním předešlé žádosti ze dne 20. 6. 2012, obzvláště za situace, kdy se v horní části žádosti ze dne 19. 3. 2013 výslovně uvádí, že jde o „doplnění k žádosti ze dne 20. 6. 2012“. Předložený správní spis ani důkazy provedené před městským soudem však neumožnily posoudit, zda nastal či nenastal právě popsáný případ, kdy by tvrzení o doplnění žádosti mělo relevanci, resp. jaké byly relevantní okolnosti pro posouzení začátku řízení a potažmo i kompletnosti spisu.
46. Žalobcovy konkrétně popsané pochybnosti o tom, zda byl soudu předložen spis, který cele dokumentuje proběhlé správní řízení, mají dopad i do toho, zda mohla být žaloba zodpovědně

posouzena. Dle NSS dosud nebylo vyjasněno, kdy bylo řízení zahájeno a zda ve spise nechybí listiny dokumentující jeho více než půlroční průběh, jak tvrdí stěžovatel. Tvrzení o podání žádosti

47. o přijetí do mateřské školy dne 20. 6. 2012 stěžovatel v řízení před městským soudem dokládal potvrzením doručení ve smyslu § 2 odst. 5 vyhlášky č. 496/2004 Sb., o elektronických podatelkách [viz potvrzení o doručení od hlavního města Prahy (č. l. 112 až 113 spisu městského
48. soudu)]. K tomu před městským soudem (č. l. 112 spisu) uvedl, že žádost poslal vedle samotné mateřské školy mj. Magistrátu hlavního města Prahy, jelikož mateřská škola nepotvrzovala přijetí elektronických podání.
49. Závěry rozsudku městského soudu Nejvyšší správní soud nemohl akceptovat, jelikož městský soud nezjišťoval relevantní skutkové okolnosti (nezjišťoval, zda byla žádost dne 20. 6. 2012 podána, jaký byl její obsah a zda, případně jak o ní bylo rozhodnuto) a jelikož vycházel z toho, že žádosti o přijetí k předškolnímu vzdělávání se podávají na příští školní rok, což nemusí platit vždy. Nejvyšší správní soud proto pro nedostatek zjištění městského soudu nemohl posoudit, zda byl předložený správní spis kompletní a zda žádost ze dne 19. 3. 2013 představovala či nepředstavovala doplnění tvrzené žádosti ze dne 20. 6. 2012. NSS uložil zdejšímu soudu v dalším řízení vyvinout aktivitu za účelem zjištění okolností, zda bylo nějaké řízení o přijetí stěžovatele zahájeno dne 20. 6. 2012 a zda je či není žádost ze dne 19. 3. 2013 jejím doplněním (bod 53-56).
50. Naproti NSS nevešel na tvrzení stěžovatele o tom, že měl kontraindikace, když byl malý, neboť to pro výsledek řízení nebylo určující. Podstatné bylo hodnocení aktuálního stavu při správním rozhodování (bod 57-58). Odmítl i tvrzení o pochybení lékařsky z důvodu, které NSS uvedl a shrnul, že řediteli MŠ ani žalovanému v řízení o odvolání proti rozhodnutí o nepřijetí dítěte do MŠ nejsou dány právní prostředky, aby mohl řešit postup lékařky. Jejich úkolem je v daném ohledu pouze ověření splnění zákonných podmínek pro přijetí dítěte. Žalobci se nabízela především možnost výběru jiného poskytovatele zdravotních služeb (bod 59-65).
51. K přezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného a výhradám žalobce vůči shora zmíněného nálezu Ústavního soudu konstatoval, že je z rozhodnutí žalovaného zcela jednoznačně zřejmé, že účastníkem řízení byl nezletilý žalobce zastoupený matkou (bod 67).
52. K tvrzení, že z rozhodnutí žalovaného není patrné, kdo je jím vázán a pokud žalovaný došel k závěru, že lékařka pochybila, měl sám „zjednat nápravu a být vázán rozhodnutím“, odkázal NSS na své předchozí závěry, zejména bod 62 rozsudku (bod 68).
53. Dále konstatoval, že neshledal ani vnitřní rozpor v rozhodnutí žalovaného. V rozhodnutí o odvolání žalovaný přezkoumával, zda ředitelka školy správně vyhodnotila, zda stěžovatel vyjádřením lékařky ze dne 11. 3. 2011 doložil splnění podmínek pro přijetí do mateřské školy stanovených v § 50 zákona o ochraně veřejného zdraví. Dospěl přitom k závěru, že splnění podmínek doloženo nebylo a že ředitelka mateřské školy nepochybila v hodnocení vyjádření lékařky ze dne 11. 3. 2011. Pro řízení o odvolání proti rozhodnutí ředitele mateřské školy nemusí žalovaný vydávat nějaké samostatné stanovisko, v němž by uvedl, že stěžovatelem předložený doklad je vnitřně rozporný. Žalovaný postupoval zcela správně, když své hodnocení uvedl v odůvodnění rozhodnutí o odvolání. Povinností žalovaného nebylo ani zajišťovat náhradní doklad. Doložení toho, že byly splněny zákonné podmínky pro přijetí do mateřské školy, bylo na stěžovateli. Toho, že vyjádření lékařky ze dne 11. 3. 2011 je nedostatečné, si mohl být stěžovatel vědom z předchozího řízení, kde bylo rovněž rozhodnuto o tom, že se do mateřské školy nepřijímá. Z úřední činnosti je Nejvyššímu správnímu soudu známo (viz rozsudek ze dne 10. 9. 2013, č. j. 3 As 68/2013 - 77), že již v předchozím správním řízení stěžovatel předkládal uvedené vyjádření lékařky ze dne 11. 3. 2011 (bod 70).
54. Odůvodněnou NSS neshledal ani námitku, proč ředitelka školky vyžaduje očkování od dětí, ale nevyžaduje jej od sebe či od personálu mateřské školy, neboť tvrzení o vhodnosti požadavku na očkování též personálu mateřské školy za situace, kdy se zákon věnuje očkování dětí, které mají

být do mateřské školy přijaty, směřuje ke vhodnosti či nevhodnosti současné podoby zákonné úpravy, to však nemění podobu a normativní dosah takové regulace a její závaznosti pro správní orgány i stěžovatele. Poukázal na nález Ústavního soudu ze dne 27. 1. 2015 sp. zn. Pl. ÚS 16/14 a shrnul, že tvrzení o tom, že zákon o veřejném zdraví neklade na personál předškolních zařízení obdobné požadavky jako děti, které mají být do těchto zařízení přijaty. To je argumentem o vhodnosti či racionálnosti stávající právní úpravy s ohledem na dělbu moci ve státě. Nebylo úkolem správních orgánů posuzovat, zda výsledek činnosti zákonodárné moci a normotvorby obecně byl vhodný iracionální. Jejich povinností bylo jasné zákonné ustanovení aplikovat. Navíc následně Ústavní soud, jemuž byly obdobné argumenty předloženy a který byl v řízení o ústavnosti zákonného ustanovení k posouzení takových argumentů příslušný, neshledal jejich relevanci. Ke zmínce žalobce, že úvaha Ústavního soudu v citovaném nálezu o proočkovanosti a tím dosažené kolektivní imunitě je zmatečná a chybná NSS konstatoval, že mu nepřísluší jakkoli přezkoumávat rozhodnutí Ústavního soudu a nadále vychází ze závěrů Ústavního soudu, který neshledal § 50 zákona o veřejném zdraví v rozporu s ústavním pořádkem s tím, že v řízení před soudem ve správním soudnictví, tím méně pak v řízení před správními orgány, není prostor pro jakýkoli přezkum nálezu Ústavního soudu (bod 71-76).

VII. Řízení u Městského soudu v Praze po zrušujícím rozsudku NSS

55. Po zrušujícím rozsudku NSS následovala četná e-mailová korespondence matky žalobce, vyjádření žalovaného k rozsudku NSS, jakož i ke sdělením matky (č. l. 168-190).
56. Následně po rozhodnutí NSS o námitce podjatosti člena senátu a vrácení spisu dne 21. 10. 2016 (č. l. 205-206) soud nařídil ústní jednání na 22. 2. 2017, které bylo z důvodu tvrzení matky o tom, že předvolání neobdržela, odročeno na 15. 3. 2017. Ještě před tímto ústním jednáním však dne 19. 2. 2017 došlo soudu sdělení otce žalobce. Z něj vyplynulo, že se k žalobě nepřipojuje, soudní spor není v zájmu syna, všechny tři nezletilé děti mu byly svěřeny do péče, matka má zakázaný styk s dětmi a přibližovat se k nim na 300 metrů. K tomu odkázal na opatrovnický spis vedený Obvodního soudu pro Prahu 4 (dále též „OS pro Prahu 4“). Poté, co soud tuto informaci ověřil u OS pro Prahu 4 a požádal o zaslání předběžného opatření a kontaktu na matku, nařízené ústní jednání odročil na neurčito s ohledem na další procesní postup v opatrovnické věci (č. l. 214 za následující).
57. Podle sdělení předsedkyně senátu ve věci sp. zn. 0 P 666/2015, pod kterou je vedená opatrovnická věc nezletilých dětí H., bylo jednání ze dne 6. 3. 2017 odročeno na neurčito za účelem zadání znaleckého posudku.
58. Za tohoto procesního stavu zdejší soud řízení přerušil usnesením ze dne 16. 3. 2017, č. j. 9 A 187/2013-240 za účelem vyčkání pravomocného skončení řízení ve věci úpravy poměru nezletilého žalobce s tím, že podle jeho výsledku bude jednat se zákonným zástupcem, kterému bude nezletilý žalobce svěřen do péče. Od právní moci rozhodnutí o přerušení řízení dnem 21. 3. 2017 byla věc za účelem zjištění aktuálního procesního stavu u OS pro Prahu 4 lhůtována a byl ověřován stav řízení (č. l. 242-263). V průběhu této doby bylo mj. zjištěno, že samotné řízení u opatrovnického soudu bylo přerušeno pro řízení o svéprávnosti a rodičovské odpovědnosti matky nezletilého žalobce.
59. Dne 19. 12. 2019 došla podání od matky žalobce, ve kterých mj. vyplývá, že u ESLP je vedena věc nezletilého žalobce, matka dala podnět ke kárnému řízení opatrovnické soudkyně OS pro Prahu 4 a podnět k jejímu trestnímu stíhání v souvislosti s opatrovnickou věcí nezletilého žalobce. Dále matka požádala o nařízení ústního jednání v nyní projednávané věci.
60. Soud u OS pro Prahu 4 ověřil stav řízení v opatrovnické věci žalobce a dospěl k závěru, že za daného procesního stavu nelze v nejbližší době očekávat pravomocné skončení úpravy poměrů nezletilého a svéprávnosti a rodičovské odpovědnosti jeho matky. Přihlédl rovněž ke skutečnosti, že žaloba byla podána v listopadu 2013, jejím předmětem je přijetí žalobce do mateřské školy,

příčemž žalobci bude v září tohoto roku již 11 let. Proto soud rozhodl o pokračování v řízení a ustanovil nezletilému žalobci pro toto řízení kolizního opatrovníka – OSPOD, který je s jeho poměry dobře obeznámen, neboť jej zastupuje v opatrovnickém řízení. Důvodem ustanovení opatrovníka byla kolize mezi stanoviskem matky nezletilého, která chtěla v řízení pokračovat a otce nezletilého, který zastával opačné stanovisko. Ke kasační stížnosti matky NSS toto usnesení rozsudkem ze dne 13. 5. 2020 č. j. 4 As 48/2020-20 zrušil a věc vrátil zdejšímu soudu k dalšímu řízení.

61. Od poslední zmíněného zrušujícího rozsudku NSS, jakož i po výzvě soudu ze dne 30. 7. 2020/vypraveno 3. 8. 2020, a předvolání k ústnímu jednání na 14. 10. 2020 (později bylo z důvodu nouzového stavu odročeno na 9. 12. 2020) matka žalobce ve svých podáních tvrdila, že o přijetí žalobce do MŠ žádala 4x, z toho v roce 2012 2x, žádost ze dne 20. 6. byla podána a několikrát urgována. Jednání ředitelky MŠ paní M. H. považuje za nezákonné z důvodů, které uvádí tak, jako dosud, stejně tak jako dosud kritizuje jednání dřívější dětské lékařky žalobce MUDr. Ř.. K vyjádření MUDr. V. ze dne 29. 4. 2013 uvedla, že je předala ředitelce MŠ paní M. H. osobně. K žádosti ze dne 20. 6. 2012 uvedla, že tato byla druhou žádostí toho roku, obě žádosti byly zamítnuty, poté, co byla zamítnuta první. Nemá zprávy o tom, že by v daném roce proběhla dvě přijímací řízení, v roce 2012 nepodávala žalobu, ale podnět k přezkumu, úředník jí chtěl vyhovět. V roce 2011 byl nakonec u soudu předložen zfalšovaný dokument. Opakovaně sdělila, že žádné očkování v případě syna neodmítla. Doklad o tom, že se jednalo o druhé přijímací řízení, např. jeho vyhlášením MŠ či zřizovatelem, nepředložila. Žádala o výsledch dřívější lékařky žalobce MUDr. V. Ř., neboť ta lhala, podváděla a falšovala dokumentaci jejích dětí, přitom se však litovala, takže matka žalobce adekvátně nereagovala. Jako druhého svědka navrhla ředitelku MŠ M. H.. Chtěla, aby předmětem výsledku byly skutečnosti, které MUDr. Ř., dle ředitelky mateřské školy M. H. matka žalobce řekla a jak konkrétně měla MUDr. Ř. matka žalobce urážet. Dále opakovala, že ministerstvo nevydalo žádný právní předpis, jak má být syn očkovan, když nemohl být očkovan v prvním roce, stejně tak HS nevydala žádné opatření. Vznela dotaz, proč neprovedla v roce 2011 ředitelka MŠ nebo žalovaný výsledek lékařky (poznámka soudu-zřejmě výsledek MUDr. Ř.), aby jí matka žalobce mohla klást otázky. Navrhla, že bude poskytovat právní pomoc Ministerstvu spravedlnosti, Úřadu vlády a VOP, projevila zájem být v RV, žádala, aby se tyto instituce bezodkladně vyjádřily k jejímu návrhu na zrušení stanoviska Trestního kolegia Nejvyššího soudu. Nesouhlasila s tím, aby J. V. činila jakékoli úkony s tím, že pokud soudy přikládají tvrzení jejího manžela či úkonům soudkyně V. jakoukoli relevanci, žádala ve všech řízeních i o výsledch J. V. a příslušných psychiatrů.
62. Dále matka žalobce zaslala soudu část naskenované zdravotní dokumentace žalobce s tím, že celou dokumentaci má ve svém domě a ponechává na zvážení soudu, zda nenařídít jiný soudní rok v tomto domě a nepokusit se při tom o sjednání smíru.
63. Matka zvažovala omluvu na ústní jednání dne 9. 12. 2020 ze zdravotních důvodů a pro doručování ve věci omluvy označila zástupce. Trvala na výsledku lékařky MUDr. Ř. a ředitelky MŠ paní M. H.. Opětovně argumentovala k tomu, že žádné očkování u syna nemohla odmítnout, protože jí ho lékařka nenabídla, nezletilý žalobce měl k očkování kontraindikace, nenapadlo jí, že lékařka Ř. ji bude pomlouvat a falšovat dokumentaci, v dopisu od HS je většina informací lživých, u ESLP se v argumentech stěžovatelů v dané věci citovala např. úmluva o biomedicíně. V příloze zaslala komentář OSN k této úmluvě z roku 2014, který mimo jiné uvádí, proč nesmí být nikomu poskytovány služby bez souhlasu. Tvrdila, že ve věci neměla možnost vyjádřit se k důkazům, například k důkazu telefonátu s lékařkou úřednic bez jejího vědomí. Položila otázku, proč neproběhl její výsledek, kam by byla přizvána.
64. Z podání žalovaného za stejné období vyplynulo, že žalovaný považuje soudu předložený spisový materiál za kompletní, řízení bylo dle něj zahájeno na základě žádosti o přijetí ze dne 19. 3. 2013, k žalobcem tvrzenému údajnému „doplnění“ žádosti z roku 2012 poukázal na své vyjádření ze dne 17. 8. 2015 a výklad § 34 odst. 2 školského zákona. Pro úplnost uvedl, že ani v roce 2012

žalobce nebyl přijat k předškolnímu vzdělávání do MŠ a to na základě rozhodnutí ředitelky školy ze dne 15. 4. 2012. Odvolání žalobce žalovaný zamítl rozhodnutím ze dne 4. 6. 2012. Proti rozhodnutí žalovaného žalobce podal žádost o přezkum, nadřízený správní orgán MŠMT však shledal, že k porušení zákona nedošlo, proto přezkumné řízení zastavil. O žádosti žalobce o přijetí k předškolnímu vzdělávání z roku 2012 tedy bylo rozhodováno ve výše specifikovaném samostatném řízení o přijetí pro rok 2012/2013.

65. Podle žalovaného matka nezletilého žalobce nerozlišuje jednotlivá přijímací řízení k předškolnímu vzdělávání v jednotlivých letech. V roce 2012 MŠ vyhlásila zápis k předškolnímu vzdělávání (dále jen „zápis“) pouze v jednom termínu a v souladu se školským zákonem, proběhlo 1x ve školním roce. Do roku 2016 nebyl termín zápisu pevně stanoven, nejčastěji se konal v měsíci březnu a dubnu, jiná přijímací řízení vyhlášena nebyla. Důvodem nepřijetí žalobce k předškolnímu vzdělávání do MŠ je skutečnost, že se nepodrobil stanoveným pravidelným očkováním, neměl doklad, že je proti nákaze imunní nebo se nemůže očkovat pro trvalou kontraindikaci (dále též „doklad“) dle § 50 zákona o veřejném zdraví, čímž je podmíněno přijetí dítěte k předškolnímu vzdělávání podle § 34 odst. 5 školského zákona. Z toho důvodu nebyl opakovaně přijat k předškolnímu vzdělávání do MŠ. Stalo se tak již rozhodnutím ředitelky školy ze dne 27. 6. 2011. Toto rozhodnutí bylo napadeno odvoláním. Žalovaný odvolání zákonného zástupce nezletilého zamítl. Věc byla projednávána u Městského soudu v Praze a rozsudkem zamítnuta žaloba dne 19. 4. 2013, č. j. 11 A 341/2011-47. O kasační stížnosti rozhodoval NSS dne 10. 9. 2013 pod č. j. 3 Af 68/2013 tak, že kasační stížnost zákonných zástupců žalobce zamítl. V roce 2012 opětovně nebyl nezletilý žalobce přijat k předškolnímu vzdělávání do MŠ rozhodnutím ředitelky školy ze dne 15. 3. 2012. Zákonný zástupce žalobce předkládal stejné doklady jako v roce předchozím. Žalovaný k odvolání zákonných zástupců žalobce rozhodl tak, že se odvolání zamítá rozhodnutím ze dne 4. 6. 2012. Proti tomuto rozhodnutí byla podána žádost o přezkum. Nadřízený správní orgán MŠMT shledal, že ve věci nepřijetí nezletilého žalobce nedošlo k porušení zákona, proto přezkumné řízení zastavil.
66. K roku 2013, tj. k nyní projednávané věci, žalovaný konstatoval, že vyjádření MUDr. V. ze dne 29. 4. 2013 nebylo správním orgánům předloženo a tudíž není součástí spisu. Žalovaný si není vědom toho, že by spis byl nekompletní, jiné listiny, než které jsou součástí spisu, nedohledal. Pokud zjistí další skutečnosti, sdělí to soudu písemně nebo nejpozději při ústním jednání. Žalovaný navrhl vyžádat od mateřské školy spisy přijímacího řízení žalobce v roce 2011, v roce 2012, v roce 2013 i v roce 2014. Pokoušel se je zajistit do jednání soudu sám, nicméně s ohledem na GDPR přislíbila mateřská škola jejich předložení až na základě vyžádání soudu.
67. K důkazu předložil žalovaný e-mailové podání matky nezletilého žalobce ze dne 20. 6. 2012 a odpovědi žalovaného na něj ze dne 17. 7. 2012, 11. 9. 2012, 13. 11. 2012, 20. 12. 2012 a 17. 1. 2013. Žalovaný upozornil, že po roce 2012 došlo v mateřské škole ke změně v osobě ředitelky. Ke zvážení proto dal v úvahu důkaz výsledkem ředitelky mateřské školy z doby roku 2012.
68. Z podání otce nezletilého žalobce za stejné období vyplynulo, že se k žalobě nepřipojuje, neboť soudní spor není v zájmu syna. Uvedl, že má matka s nezletilým žalobcem i jeho dvěma sourozenci stále zakázaný styk předběžným opatřením soudu, zákaz styku je stanoven i v konečném rozhodnutí opatrovnického soudu o svěření do jeho péče před a po rozvodu, které však s ohledem na podané odvolání matky dosud nenabýlo právní moci. Nezletilý žalobce si nepřeje jakkoli se s matkou stýkat a mít s ní cokoli společného, má z ní strach, ubližovala mu, obává se jí, vypovídal tak u opatrovnického soudu shodně se svými sourozenci. Závěr o nutnosti úplného zákazu styku učinili i soudní znalci. Otec měl za to, že matka zneužívá postavení zákonného zástupce a jménem žalobce vede žaloby, žaluje tak i ČR u Evropského soudu pro lidská práva ve Štrasburku ve věci očkování a nepřijetí do mateřské školy. Pro nebezpečnost chování matky zejména k nezletilým dětem jí bylo pravomocně soudním rozhodnutím nařízeno v březnu 2019 ochranné psychiatrické léčení ambulantní formou, léčba zjevně není příliš úspěšná. Matka stále porušuje soudní zákaz styku, vede soudní spory v důsledku svého psychického

onemocnění, nejde jí o dobro syna, ale sleduje jen vlastní uspokojení. Žádné dokumenty, vztahující se k soudem projednávané věci, nemá. Z nařízeného ústního jednání se omluvil s ohledem na pracovní vytížení a péči o tři nezletilé děti, jakož i současnou bezpečnostní situaci. Podle obsahu podání neměl námitek s projednáním a rozhodnutím věci v jeho nepřítomnosti.

69. Soud vyžádal u prvostupňového správního orgánu/MŠ předložení správních spisů o přijetí nezletilého žalobce do MŠ za rok 2011, rok 2012, rok 2013, pokud již nebyl soud v plném rozsahu předložen, a za rok 2014 s tím, nechť je do spisů případně založen doklad o vyhlášení přijímacího řízení včetně vyhlášení dalších přijímacích řízení daného roku, zejména ve vztahu k roku 2012.

VIII. Ústní jednání po zrušujícím rozsudku NSS

70. Jak již bylo výše uvedeno, před ústním jednáním dne 9. 12. 2020 matka ve svých podáních ze dne 8. 12. a 9. 12. 2020 zvažovala svou účast na jednání ze zdravotních důvodů. Za tím účelem formulovala otázky na předvolanou svědkyni ředitelku MŠ M. H.. Následně se pak k jednání dostavila a tyto otázky (nejen) svědkyni položila.
71. Při ústním jednání dne 9. 12. 2020 účastníci setrvali na svých stanoviscích.
72. Soud provedl důkaz správními spisy mateřské školy z přijímacího řízení nezletilého žalobce za rok 2011, 2012, 2013 (ověřeno, že se shoduje v podstatných listinách s předloženým spisovým materiálem v nyní projednávané věci) a za rok 2014. Z nich vyplynulo, že přijímací řízení byla v těchto letech vyhlašována jedenkrát, jak vyplývá z § 34 odst. 2 školského zákona, zpravidla v jarních měsících roku, v němž na podzim započal běžet školní rok následující. V každém z jednotlivých roků nebylo žádosti žalobce o přijetí do předškolního vzdělávání vyhověno z důvodu nesplnění ustanovení § 34 odst. 5 školského zákona ve spojení s § 50 zákona o veřejném zdraví, tj. pro nedoložení, že se podrobil stanoveným pravidelným očkování či má doklad o tom, že je proti nákaze imunní nebo se nemůže očkování podrobit pro trvalou kontraindikaci. Bylo tomu tak i v roce 2012, kdy se z obsahu tohoto spisového materiálu nepodává, že by kromě postupu podle § 34 odst. 2 školského zákona bylo vyhlášeno či nastaly okolnosti předvídané postupem podle § 34 odst. 7 pro přijetí nezletilého žalobce k předškolnímu vzdělávání v průběhu školního roku. O podání matky nezletilého žalobce ze dne 20. 6. 2012 a reakcích žalovaného na ně, jakož i o přezkumném řízení ohledně přijímacího řízení dle § 34 odst. 2 školského zákona v roce 2012 bude pojednáno níže. Pro úplnost soud uvádí, že ani v roce 2014 nebyl žalobce přijat k předškolnímu vzdělávání ze stejných důvodů jako v letech předchozích, tj. pro nesplnění podmínek § 34 odst. 5 školského zákona ve spojení s § 50 zákona o veřejném zdraví.
73. Soud po zrušujícím rozsudku NSS přehodnotil svůj náhled na provedení důkazu vyjádřením MUDr. V. (č. l. 80 soudního spisu) a tento důkaz provedl. Vyplynulo z něj, že je žalobce schopen návštěvy mateřské školy. Nevyplynulo z něj ovšem splnění podmínek § 34 odst. 5 školského zákona ve spojení ustanovení § 50 zákona o veřejném zdraví, neboť k očkování lékařka uvádí „očkování až mezi pátým a šestým rokem, dítě zaregistrováno od 29. 4. 2013. Za vývoj a očkování do dnešního data neberu zodpovědnost“, vyjádření je přitom datováno stejným dnem, tj. 29. 4. 2013.
74. Dále soud provedl důkaz e-mailem matky z 20. 6. 2012 na č. l. 313-315 soudního spisu a reakcí žalovaného na něj na č. l. 316- 319 soudního spisu v podáních ze dne 17. 7. 2012, 11. 9. 2012, z 13. 11. 2012, 20. 12. 2012 a 17. 1. 2013. Podání ze dne 20. 6. 2012 matka žalobce označuje jako „žádost o přijetí k předškolnímu vzdělávání. Žádost o vedení řízení o předběžné otázce – případný vliv nezákonného jednání lékařky MUDr. V. Ř. na výsledek řízení. Námitka podjatosti ředitelky MŠ M. H.“ a uvádí, že se domáhá přijetí nezletilého žalobce ihned, jak rozhodnutí nabude právní moci, dále upozorňuje na stanovisko příslušného ministerstva, že správní orgán může vyzvat k doplnění žádosti, pokud nemá patřičné náležitosti. Dále obsáhle argumentuje

k žádosti o vedení řízení o předběžné otázce, resp. případnému vlivu nezákonného jednání lékařky MUDr. V. Ř. na výsledek řízení. Obdobně obsáhle uvádí k námitce podjatosti ředitelky MŠ M. H. a uzavírá, že pokud má odvolací správní orgán za to, že její žádosti nemůže na základě předložených důkazů vyhovět, žádá v rámci urychlení o vedení řízení o otázce, zda také v případě pochybení lékařky dítěte nemůže být přijato do MŠ, chce zabránit tomu, aby jí správní orgán sdělil, že rodiče sice nepochybili, ale dítě stejně nevezmou. K tomu je v záhlaví uvedeno „připojit“ 11 03 11 potvrzení lékařky Ř. z jpg, 11 03 11 vyplňování dokumentu u lékaře zmen.jpg.

75. Žalovaný reagoval na toto podání matky shora zmíněnými vyjádřeními. Podle jejich obsahu je zřejmé, že žalovaný pochopil podání ze dne 20. 6. 2012 jako nesouhlas matky žalobce s jeho nepřijetím do mateřské školy rozhodnutím ředitelky MŠ ze dne 15. 4. 2012 ve spojení s rozhodnutím žalovaného ze dne 4. 6. 2012. Upozorňuje matku, že toto druhostupňové rozhodnutí již nabylo právní moci, správní řízení o přijetí nezletilého žalobce tak bylo pravomocně ukončeno a přezkoumání je možné pouze výlučně na základě zákonných prostředků, vysvětluje jí, že její podání neobsahuje nové skutečnosti, odkazuje na svá vyjádření, které ve vztahu k podání matky nezletilého žalobce z 20. 6. 2012 již učinil, podrobně argumentuje za použití ustanovení § 34 odst. 5 potřebou dodržet podmínky stanovené zvláštním právním předpisem, tj. zákonem o veřejném zdraví s tím, že obdržel v této záležitosti sdělení MŠMT ze dne 7. 12. 2012 o zastavení přezkumného řízení proti rozhodnutí ředitelky MŠ ze dne 15. 4. 2012 a proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 6. 2012, neboť ve věci nepřijetí nezletilého žalobce nedošlo k porušení zákona. Uvádí, že úředníci odvolacího orgánu musí dodržovat zákonné normy, oponuje tvrzení, že byl přiložen doklad o pravidelném očkování ve vztahu z doloženého dokladu MUDr. V. Ř. a znovu zmiňuje, že podmínkou pro přijetí k předškolnímu vzdělávání je doklad o tom, že se dítě podrobilo stanoveným pravidelným očkováním nebo má doklad, že je proti nákaze imunní nebo se nemůže očkování podrobit pro trvalou kontraindikaci.
76. Dále soud provedl k návrhu matky žalobce výslech bývalé ředitelky mateřské školy paní M. H. Z něj vyplynulo, že si ve vztahu roku 2012 podrobnosti již nepamatuje, ani zda proběhlo přijímací řízení i dle § 34 odst. 7 školského zákona, konstatovala však, že v té době bylo dětí hodně, proto se další přijímací řízení nevyhlašovala, mohlo by se tak stát jen pokud by byla volná kapacita, byla podána žádost a dítě má doklad o očkování, nezletilý žalobce očkován nebyl. I pokud by byla volná kapacita ve školce, musel by doklad mít, podléhá to hygienickým předpisům. O přezkumném řízení neví, na osobní předání lékařské zprávy, respektive vyjádření MUDr. V. matkou si nepamatuje.
77. Matka dále navrhovala provedení výslechu MUDr. Ř., dřívější dětské lékařky žalobce. Soud tento návrh zamítl, neboť lékařská zpráva MUDr. Ř. byla zkoumána v rámci přijímacího řízení do MŠ v roce 2011 i správními soudy, kde byl tento doklad hodnocen, jak je již uvedeno shora. Provedení tohoto důkazu se tak jeví nadbytečné pro posouzení právní otázky, zda byl v nyní projednávané věci předložen doklad o očkování či nikoli, a to i s ohledem na zjištění, která vyplývají z připojených správních spisů o přijímacích řízeních nezletilého žalobce, zejména za rok 2014, neboť ani v tomto následujícím školním roce nebyly podmínky § 34 odst. 5 školského zákona ve spojení s § 50 zákona o veřejném zdraví u žalobce splněny a žalobce proto nebyl k předškolnímu vzdělávání přijat.
78. Důkazní návrh učiněný v podání ze dne 14. 10. 2020 (č. l. 325 výslechem J. V. a příslušných psychiatrů) vzala matka žalobce zpět s tím, že se jedná o omyl.
79. Soud dále neprovedl důkaz částí naskenované zdravotní dokumentace žalobce, jak matka navrhovala v podání ze dne 17. 10. 2020 (č. l. 329) na č. l. 330 a 330 p.v., neboť ani tento důkaz není průkazem o tom, že žalobce v přijímacím řízení do MŠ splnil podmínky dané zákonem v § 34 odst. 5 ve spojení s § 50 zákona o veřejném zdraví.

80. Ve vyjádřeních v průběhu ústního jednání a na jeho závěr matka žalobce uváděla tak, jako doposud od počátku řízení, kdy zejména tvrdila, že očkování neodmítla, lékařka ho matce nenabídla, nemůže jí být jako matce kladeno za vinu, že syn nebyl očkován, měl kontraindikace v době, kdy ho mohli očkovat, nedostal očkovací schéma, čili ho nemohla nechat naočkovat.
81. Také zástupce žalovaného při ústním jednání uváděl shodně jako v dosavadních podáních a přednesech a zdůraznil, že rozhodnutí správních orgánů jsou souladná se zákonem. Nezletilý žalobce nedoložil, že je očkován, vyjádření MUDr. V. nebylo předloženo správnímu orgánu a není součástí spisového materiálu. Podání z 20. 6. 2012 bylo učiněno po právní moci druhostupňového rozhodnutí. V řízení bylo zjištěno, že se v roce 2012 se uskutečnil jeden zápis, resp. jedno přijímací řízení, e-maily žalovaného je vysvětlováno, že rozhodnutí o přijímacím řízení nabylo právní moci.
82. Za tohoto stavu se soud opětovně zabýval podanou žalobou a vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu ve zrušujícím rozsudku nejprve přehodnotil svůj přístup k důkazu vyjádřením MUDr. V. ze dne 29. 4. 2013 tak, že důkaz tímto vyjádřením provedl. Dospěl k závěru, že tato listina není průkazem splnění podmínek daných ustanovení § 34 odst. 5 školského zákona ve spojení s § 50 zákona o ochraně veřejného zdraví, neboť se z ní sice podává, že je nezletilý žalobce schopen návštěvy mateřské školy, ale za očkování do vystavení vyjádření, tj. do 29. 4. 2013, kdy byl nezletilý u lékařky zaregistrován, nenese lékařka odpovědnost s tím, že očkování bude až mezi 5 a 6 rokem. Jak vyplynulo z přijímacího řízení na další školní rok 2014/2015, nebyl ani v tomto roce žalobce k předškolnímu vzdělávání přijat pro nedoložení očkování, resp. Dokladu. Kromě toho nebylo ani prokázáno, že by se text tohoto vyjádření dostal do dispozice správních orgánů, dřívejší ředitelce MŠ paní M.H. měl být matkou předán osobně, svědkyně si to ale nepamatuje a jiný doklad o předání celého znění vyjádření matka nedoložila. Lze tak uzavřít, že vyjádření MUDr. V. ze dne 29. 4. 2013 splnění podmínek shora zmíněných zákonných ustanovení na straně žalobce neprokazuje.
83. Dle pokynu Nejvyššího správního soudu Městský soud v Praze dále doplnil spisový materiál o správní spisy jednotlivých přijímacích řízení žalobce do mateřské školy v letech 2011 až 2014. Z nich zjistil, že v žádném z těchto let nebyl žalobce přijat do mateřské školy, neboť nebyl předložen doklad o tom, že se podrobil stanoveným pravidelným očkováním nebo že je proti nákaze imunní nebo se nemůže očkování podrobit pro trvalou kontraindikaci. Podle obsahu jednotlivých správních spisů ve všech těchto letech probíhalo vždy jedno přijímací řízení, o žádostech žalobce bylo rozhodováno, žalobce v nich z uvedeného důvodu neuspěl, a rozhodnutí nabylo právní moci. V roce 2012 tomu bylo také tak, když prvostupňové zamítavé rozhodnutí bylo vydáno dne 15. 4. 2012, k odvolání žalobce je potvrdil žalovaný dne 4. 6. 2012 a nabylo právní moci dne 19. 6. 2012.
84. Soud dále provedl důkaz podáním matky ze dne 20. 6. 2012 a odpověďmi žalovaného na toto podání. Při posouzení obsahu podání a odpovědi žalovaného na něj ve spojení s výpovědí svědkyně-tehdejší ředitelky mateřské školy paní M. H. a s obsahem správního spisu o přijímacím řízení žalobce v roce 2012 na žádost ze dne 15. 3. 2012, jakož i přezkumným řízením o této žádosti, soud dospěl k závěru, že podání matky nezletilého žalobce ze dne 20. 6. 2012 není svým obsahem žádostí o přijímací řízení ve smyslu § 34 odst. 7 školského zákona, ale je jejím nesouhlasem s nepřijetím žalobce do MŠ na základě žádosti ze dne 15. 3. 2012. Z žádných prověřovaných skutečností se totiž nepodává, že by v roce 2012 po přijímacím řízení dle § 34 odst. 2 školského zákona (ve kterém byla žalobcova žádost o přijetí ze dne 15. 3. 2012 pravomocně zamítnuta) došlo k vyhlášení dalšího přijímacího řízení podle odst. 7 téhož zákonného ustanovení, tj. že by nastaly okolnosti, za kterých by žalobce mohl být přijat k předškolnímu vzdělávání v průběhu školního roku. Správní spis k tomu neskýtá žádné podklady. Tehdejší ředitelka mateřské školy svědkyně M. H. jako svědkyně uvedla, že kapacita školky bývala naplněna (po přijímacím řízení dle § 34 odst. 2 školského zákona) a na to, že by bylo vyhlášováno další přijímací řízení, si nepamatovala. Také žalovaný v odpovědích na podání

matky ze dne 20. 6. 2012 na něj reagoval jako na nesouhlas matky s nepřijetím žalobce do mateřské školy na základě jediného přijímacího řízení, které se ten rok v mateřské škole konalo. Mezi účastníky dále není sporu o tom, že toto jediné přijímací řízení toho roku bylo přezkoumáno v přezkumném řízení nadřízeným správním orgánem žalovaného Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy tak, že nebyla shledána nezákonnost rozhodnutí správních orgánů obou stupňů a řízení bylo proto zastaveno. Matka žalobce proti „nevyřízení“ podání ze dne 20. 6. 2012 nadto nijak nebrojila, např. postupem podle § 80 správního řádu na ochranu proti nečinnosti či případně žalobou na ochranu proti nečinnosti dle § 79 a násl. s.ř.s. u správního soudu, ačkoliv jinak právní prostředky obrany proti postupu správních orgánů (i soudů) využívá. Nelze ani přehlédnout, že obsah správních spisů za ostatní roky (2011, 2013, 2014) svědčí o tom, že mateřská škola vyhlašovala pouze jedno přijímací řízení dle § 34 odst. 2 školského zákona. I v těchto řízeních, jak již bylo uvedeno výše, žádosti žalobce nebylo vyhověno proto, že se nepodrobil očkování ani nepředložil doklad dle § 50 zákona o veřejném zdraví. Také celkově zmatený obsah podání matky v průběhu správních řízení i před soudem svědčí o tom, že jimi vyjadřuje svůj nesouhlas s nepřijetím syna do MŠ, kdy důvody nepřijetí shledává zejména v postupu a chování dřívější dětské lékařky žalobce či ředitelky MŠ, aniž by akceptovala jako důvod nepřijetí nesplnění zákonných podmínek. Lze přisvědčit matce žalobce, že podávala žádost o přijetí k předškolnímu vzdělávání 4x, neboť se tak stalo v letech 2011, 2012, 2013 a 2014. Nebylo však zjištěno, že by v r. 2012 po přijímacím řízení dle § 34 odst. 2 školského zákona bylo vyhlášeno další přijímací řízení dle § 34 odst. 7 téhož zákona, resp. nebylo zjištěno, že by nastaly podmínky, pro které by bylo možno podání matky ze dne 20. 6. 2012 považovat za žádost do takového přijímacího řízení. Obsah spisu a výslech svědkyně totiž nasvědčují tomu, že dítě byl po předchozím přijímacím řízení toho roku dostatek, pro přijetí dítěte v průběhu školního roku dle § 34 odst. 7 bezprostředně po skončení přijímacího řízení dle § 34 odst. 2 tak nebyl důvod a z ničeho se nepodává, že by byly zveřejněny podmínky pro přijetí dítěte v průběhu školního roku, jak tomu bylo u právě ukončeného přijímacího řízení dle § 34 odst. 2 školského zákona (viz žádost žalobce o přijetí ze dne 15. 3. 2012). Opodstatněnost tohoto posouzení obsahu podání matky žalobce ze dne 20. 6. 2012 vyplývá i ze závěru tohoto podání, v němž matka oslovuje „odvolací“ správní orgán (nikoli tedy správní orgán prvního stupně /MŠ), aby pro případ, že žádosti o přijetí syna na základě předložených důkazů není možné vyhovět, posoudil v rámci urychlení vedení řízení otázku, zda také v případě pochybení lékařky dítě nemůže být přijato do MŠ.

85. Lze tak uzavřít, že v roce 2012 podáním ze dne 20. 6. 2012 nedošlo k zahájení přijímacího řízení dle § 34 odst. 7 školského zákona, tedy že nebyla zahájena dvě řízení o přijetí žalobce k předškolnímu vzdělávání, a tedy, že žádost žalobce o přijetí v nyní projednávané věci, tj. žádost z 19. 3. 2013, není doplněním žádosti ze dne 20. 6. 2012, jak matka nezletilého žalobce tvrdí. Žalovaný se proto právem zabýval tímto podáním podle jeho obsahu jako nesouhlasem s nepřijetím žalobce v předchozím pravomocně skončeném přijímacím řízení dle § 34 odst. 2 školského zákona a soud jeho posouzení obsahu citovaného podání ze shora uvedených důvodů přisvědčuje.
86. Pro úplnost soud dodává, že porovnáním spisového materiálu, který byl žalovaným předložen v nyní projednávané věci s vyjádřením k žalobě, se spisovým materiálem, který předložila mateřská škola na žádost soudu po zrušujícím rozsudku NSS k přijímacímu řízení žalobce v roce 2013, soud neshledal rozdíly. I v tomto ohledu tak lze považovat spisovou dokumentaci za kompletní.
87. Ze všech těchto důvodů soud opětovně dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
88. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, žalovanému správnímu orgánu, který měl úspěch, však důvodně vynaložené náklady řízení nevnikly

89. Na závěr soud nabádá strany sporu ke zvážení, zda je ku prospěchu nezletilého žalobce, kterému je ke dni vyhlášení tohoto rozsudku víc jak 12 let, vést spor o jeho nepřijetí do mateřské školy v roce 2013, a to jak s ohledem na rodinné poměry mezi rodiči navzájem a rodiči a dětmi tak, jak vyplynuly z řízení před soudem, tak i ke skutečnosti, že ani v následujícím školním roce 2014/2015 nemohlo být žalobcově žádosti o přijetí k předškolnímu vzdělávání vyhověno ze stejných důvodů, tj. pro nesplnění podmínek dle § 34 odst. 5 školského zákona ve spojení s § 50 zákona o veřejném zdraví.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Praha 9. prosince 2020

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu